

Bevarandeplan för Natura 2000-område Jonstorp-Vegeåns mynning

SE 0430147

pSCI beslutat av Regeringen 2002-01.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun : Höganäs, Helsingborg, Ängelholm

Läge : 18 km väst om Ängelholm

Markägare : Enskilda, kyrkan, naturvårdsverket

Areal : 1196,6 ha

Jonstorp-Vegeåns mynning är förutom ett Natura 2000-område också:

- Ramsarområde sedan 2001.
- Planerat naturreservat.
- Område som innehåller två befintliga naturreservat bildade 1959 (Rönnen) och 1971 (Vegeåns mynning).
- Område som innehåller ett område med marina fornminnen (BDY00057).
- Delvis ett fredningsområde för fisk (Vegeån).
- Av riksintresse för naturvård (N42).
- Av riksintresse för yrkesfiske (M:Y6).
- Delvis utpekad som område i programmet för skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård (Jonstorp/Farhult).
- Område i Nationell Bevarandeplan för Odlingslandskapet (M8401).
- Område i Ängs- och hagmarksinventeringen 1990.
- Område med strandskydd.
- Område som innehåller ett fågelskyddsområde (Surkenabben).
- Område delvis med beträdandeförbud (Rönnen, året runt och Surkenabben, 1/3-15/7)
- Område i dåvarande M-läns marina naturvårdsprogram 1975 resp.1996.
- Område i dåvarande M-läns kulturminnesvårdsprogram 1984.

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2000-2004. Natura 2000-arterna tas upp i bevarandeplanen för Skäldervikens Natura 2000-område (SPA-område).

Tabell 1. Jonstorp-Vegeåns mynnings naturtyper med areal 2004, Natura 2000-arter samt Natura 2000-koder inom parentes.

Naturtyp	Areal (ha)
Sublittoral sandbankar (1110)	933,3
Estuarier (1130)	25,3
Ler- och sandbotten som blottas vid lågvatten (1140)	97,1
*Laguner (1150)	3,5
Årslig vegetation på driftvallar (1210)	1,5
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	3,2
Salta strandängar (1330)	18,2
Embryonala vandrande sanddyner (2110)	2,3
Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner) (2120)	2,5
*Permanent sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner) (2130)	9,1
Dynvåtmarker (2190)	0,7
Vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor (3260)	0,7
Nordatlantiska fukthedar med klockljust (4010)	1
Torra hedder (alla typer) (4030)	1
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	2,8
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	5,7
Äldre ekskogar på sura, sandiga marker (9190)	4,3
Totala arealen naturtyper:	1 112,20
*=prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
Art	
Se bevarandeplanen för Natura 2000-området Skälderviken (SPA).	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Jonstorp-Vegeåns mynning innebär detta följande bevarandemål:

Areal

Naturtypernas areal i området ska bibehållas eller ökas. Följande undantag finns:

- Arealen driftvallar med ånnuell vegetation får minska med högst 20 %. En minskning av denna naturtyps areal behöver inte vara ogynnsam då den kan bero på en minskad övergödning.
- En naturlig dynamik mellan embryonala, vita och grå sanddyner ska tillåtas i området.

Struktur och funktion

Marina miljöer (1110, 1130, 1140 och 1150)

- Vattenkvaliteten ska bibehållas god. Sublittoral sandbankar ska ha högst tillståndsklass 2* för totalfosfor, totalkväve och klorfyll a, och ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten, estuarier och laguner ska ha högst tillståndsklass 3.
- Utbredningen av vass i naturtyperna ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten, estuarier och laguner, ska ej öka med mer än 10% under en sexårsperiod.
- I estuarier och laguner ska andelen vattenyta med flytande fintrådiga alger ej överstiga 30%.
- Ubredningen av bentiska alger samt ålgräs och nateväxter ska bibehållas eller ökas.

Strandhabitat (1210 och 1220)

- Arealen perenn vegetation på steniga stränder ska max täckas av 5% träd och 25% buskar.
- Igenväxningsarter såsom vresros och andra exotiska arter ska ej finnas i habitatet perenn vegetation på steniga stränder. Främmande arter får förekomma på max 2m²/ha.

Dynhabitat (2110, 2120, 2130 och 2190)

- Vresros ska ej finnas i sanddynskomplexen, medan andra igenväxningsarter såsom vass får förekomma i max 1 % av respektive naturtyp.
- Vedartad igenväxningsvegetation (träd och buskar) ska ej förekomma i naturtyperna.
- Minst 70 % av arealen grå sanddyner resp. gräsmarkssanddyner ska vara väl avbetad vid slutet av varje vegetationsperiod.
- I minst 90 % av arealen grå sanddyner (2130) täcks >5 % och <20 % av markytan av sandblottor.

Hävdade naturtyper (1330, 4010, 4030, 6230 och 6410)

- Minst 95 % av naturtypernas areal ska vara väl avbetad vid slutet av varje vegetationsperiod.

- Vedartad igenväxningsvegetation (träd och buskar) ska ej förekomma i någon av naturtyperna.
- Minst 90% av naturtyperna nordatlantiska fukthedars, fuktängars och stagghedars arealer ska ha en ostörd hydrologi, dvs. diken med avvattnande effekt ska ej förekomma.
- För salta strandängar och fuktängar ska igenväxningsarter såsom vass och havssäv ej förekomma i täta bestånd större än 10m².
- För områdets salta strandängar ska arealen skonor ej minska.
- För fuktängar ska negativa indikatorarter (t.ex. brännässla, hundkäs och åkertistel), förekomma med högst 5 % täckning eller frekvens.

Vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor (3260)

- Andelen icke trädbevuxen strandzon ska ej minska.
- Vattenkvaliteten i vattendraget ska bibehållas god med högst tillståndsklass 2* för totalfosfor och pH-värde.
- I minst 90% av vattendragssträckan ska bottenfaunan ha högst tillståndsklass 2.
- Täta bladvass- eller kaveldunbestånd får ej öka.
- Vattendraget ska ha god status gällande vattenståndsvariationer (enligt vattendirektivets bedömningsgrunder).
- Minst 90 % av vattendraget ska ha fria vandringsvägar för vattenlevande organismer.

Skogshabitat (9190)

- I naturtypen ska mängden död och levande ved bibehållas eller ökas, och relationen mellan död och levande ved ska vara $>1/5$.
- I minst 90 % av arealen ska andelen grova lövträd bibehållas eller ökas, och andelen ek ska vara $> 50\%$.
- Ek ska finnas i minst två skikt (d v s generationer) där den undre skikthöjden är högst $1/2$ av den övre. I alla skikt ska ek utgöra minst 50 % av skiktet.
- Gran och främmande arter ska ej förekomma.

Typiska arter

De för respektive naturtyp typiska arter som förekommer i området ska ha gynnsam bevarandestatus.

Natura 2000-arter

Bevarandemålen för områdets Natura 2000-arter (samtliga fåglar) tas upp i bevarandeplanen för Natura 2000-området Skälderviken (SPA-område).

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Området i södra Skälderviken utgörs av grunda småvikar och deras stränder, några öar, sanddyner, sandrevlar, skogsområden samt tre åmynningar. Det är ett av de största marina våtmarksområdena i regionen och är utsett till Ramsarområde. De salta strandängarna har under lång tid betats och har idag stora natur- och kulturvärden. Man kan se spår av betets långa historia samt av gammal torvtäkt. Torvtäkten och trampet från djuren fläkte upp grässvålen och har gett upphov till flacka gropar, så kallade skonor, längs stranden. Dessa saltfläckar vattenfylls vid högvatten och erbjuder därmed en mycket speciell miljö för växter och djur. Långa strandsträckor är sandiga, medan andra är steniga med både större block och mindre, välslipade stenar. Det är mycket långgrund, och här och var finns laguner. Sedimenten i de grundare inre delarna av Skälderviken domineras av sand och grus. Stora delar av de grunda bottenarna torrläggs när vattennivån tillfälligt sjunker. Natura 2000-områdets maxdjup ligger på cirka sex meter i områdets yttre delar.

Natura 2000-området börjar nordväst om Jonstorp vid Rekekroken. Österut sträcker sig en långgrund, sandig havsvik med Görslövsån som mynnar i den sydvästra delen och den lilla Oderbäcken som mynnar i den inre delen. Viken är omgiven av betade ängsmarker och vassområden och är ett viktigt fågelområde. Ett område i den västra delen är avsatt som fågelskyddsområde (Surkenabben). På ömse sidor om Görslövsån sträcker sig ett område med torra hedar, fuktiga hedar, ekskog och fuktängar. I Farhult finns ett skjutbaneområde som ägs av Naturvårdsverket. Skyttebanan ligger på hedmark med strandäng och skjutriktningen är rakt norrut mot grundbottenarna. Den långgrundna stranden utanför har ett rikt fågelliv, med häckande och rastande fåglar under hela året. Öster om Farhult skjuter en stenig kustremsa ut i Skälderviken som en liten halvö. Denna övergår i sydost till betade ängsmarker, sandstränder, små vikar och en smal kanal som avgränsar ön Rönne från fastlandet. Rönne har sedan 1959 varit avsatt som naturreservat och hyser ett rikt fågelliv. Sydost om Rönne löper sandstränder, dybankar och vassområden till Sandön och Vegeåns mynning, som sedan 1971 är ett naturreservat. Nordväst om Sandön inom naturreservatet ligger den steniga grannön Själrönne. Mellan de två öarna finns ett grunt vattenområde som är rikt på stora moränblock. Området kring Rönne och Sandön har ofta betydande variationer i vattennivån vilket gynnar ett rikt fågelliv. I strandängarna söder om Rönne framträder en markerad brant vilken utskulpterats av en i äldre tider högre belägen havsytta. Detta strandhak samt fälten av klappersten i området är av geovetenskapligt värde.

Skälderviken, vars ytvatten har en medelsalthalt på ca 17 ‰, påverkas huvudsakligen av havsvatten från Kattegatt och sötvatten från de större vattendragen som mynnar i viken, Rönne å och Vege å. Vattnet från Rönne å rinner direkt ut i Skälderviken, medan Vegeåns vatten stannar kvar längre i mynningsområdet på grund av ett revsystem. Vid

Vegeåns mynning gör detta att närsalter och eventuella föroreningar i första hand påverkar närområdet. Vegeåns avrinningsområde har en areal på 48 800 hektar och består till 61 % av jordbruksmark. De mindre vattendragen Oderbäcken och Görslövsån har tillsammans ett avrinningsområde på 10 000 hektar.

Sambanden mellan grunda sandbottnar av växlande utseende, bottenfauna, fiskreproduktion och fågelliv är av stort ekologiskt intresse. Dessa samband kan lätt påverkas av olika hotfaktorer, vilket gör att området med dess strukturer och typiska arter tillsammans utgör en ekologiskt känslig enhet.

Naturtyper

Marina miljöer (1110, 1130, 1140 och 1150)

Natura 2000-området domineras av naturtypen ”sublittoral sandbankar” (1110) som ständigt är täckta av havsvatten. Sandbankarna är antingen fria från vegetation eller täckta av kärlväxter såsom ålgräs (*Zostera marina*), borstnate (*Potamogeton pectinatus*) och natingar (*Ruppia* spp.). Ålgräs är mycket viktigt för många organismer såsom fiskyngel och skaldjur genom att det erbjuder skydd och binder sedimenten vilket skapar en stabil miljö jämfört med ren sandbotten. Dessutom verkar ålgräset som en näringspump som absorberar och koncentrerar olika näringsämnen och för dem vidare till sediment och djur. Ålgräset dämpar även vågor och skyddar härigenom strandzonen mot erosion. I Skälderviken förekommer ålgräs i princip enbart på de grunda och sandiga bottenarna utanför Görslövsåns och Vegeåns mynningar där arten växer i ett smalt bälte ut till ca två meters djup.

Närmare stranden övergår naturtypen till ”ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten” (1140). Även här kan ålgräs växa, men cyanobakterier (blågröna alger) och kiselalger (*Bacillariophyta*) dominerar.

Åmynningarna utgör naturtypen ”estuarier” (1130). Här uppstår brackvattensmiljöer med varierande salthalt när sött åvatten blandas med salt havsvatten. Den minskade strömhastigheten vid vattenmötet gör att finare partiklar sedimenterar. Det grunda vattnet och tillförseln av näringsämnen gör att vattenväxtligheten frodas.

Områdets laguner (1150) utgörs av starkt igenväxta, mer eller mindre avsnörda havsvikar som skiljs från havet genom sandbankar. Habitatet är prioriterat enligt Natura 2000. Lagunerna har stora värden som rast- och födosöksplatser för sjöfåglar och som uppväxtområden för fisk. Här växer bl.a. andmat (*Lemna minor*), kransalger (*Characeae*) och vass.

Bottenfaunans sammansättning i Skälderviken skiljer sig något från övriga kustområden i Skåne på grund av den högre salthalten. Här finns bl.a. strandkrabba (*Carcinus maenas*) och sandräka (*Crangon crangon*). Strandkrabban är sällsynt redan i norra delen

av Öresund medan sandräkan förekommer långt in i Östersjön men då i lägre tätheter. Den grunda bottenfaunan består bl.a. av havsborstmasken *Hediste diversicolor* och snäckor ur släktet *Hydrobia*. I strandpartier med låg organisk halt domineras djurlivet av små grävande kräftdjur (t.ex. *Haustorius arenarius*). Djuren lever till stor del av de kiselalger och cyanobakterier som sitter på sedimentpartiklar. Vid omkring 2 meters djup börjar det s.k. Macoma-samhället som främst representeras av den lilla östersjömusslan *Macoma balthica*. Detta samhälle karakteriseras även av bottenfauna såsom musslor (*Bivalvia*) och havsborstmaskar (*Polychaeta*). Sandmussla (*Mya arenaria*) och sandmask (*Arenicola marina*) är vanliga arter. Här och var förekommer en gles vegetation bestående av kärllväxterna ålgräs (*Zostera marina*), natar (*Potamogeton* spp.), natingar (*Ruppia* spp.), grönalgen havssallat (*Ulva lactuca*) samt fintrådiga alger. I områden med bottenvegetation är faunan rikare än på rena sandbottnar.

Bottenvegetationen utgör viktiga födoresurser för fåglar. Sångsvanar betar till exempel av ålgräs. Småfisk, snäckor, musslor och andra bottendjur utgör också viktig föda för många av områdets fågelarter.

Skälderviken är viktig som lek- och uppväxtområde för sill (*Clupea harengus*), torsk (*Gadus morhua*) och flatfisk. Torsk är numera rödlistad i klassen starkt hotad. De mycket grunda och skyddade vattenområdena (0-3 m) utgör även viktiga yngel- och uppväxtplatser för mindre fiskarter vilka i sin tur utgör föda för större, djuplevande fiskar. Skälderviken är av riksintresse för yrkesfisket, och här sker fiske på bl.a. sill, torsk och flatfisk. Inom grundområdet sker emellertid endast sportfiske, där havsöring (*Salmo trutta*) och stenbit (*Cyclopterus lumpus*) är värdefulla fiskarter.

Havsområdet vid Rönnen utgör en uppehållsplats för knobbsäl. Tack vare beträdandeförbudet på Rönnens landområde uppehåller sig här vanligen mellan 10 och 20 sälar. Havsområdet berörs emellertid inte av beträdandeförbudet, vilket gör att det kan uppkomma störningar från fiske och båttrafik.

Strandhabitat (1210 och 1220)

Kustremsan i området består av sandstränder och steniga stränder, som har olika grad av vågexponering. Längs stranden har driftvallar (1210) uppkommit genom att tång, ålgräs och annan vattenvegetation slitits upp av strömmar, spolats i land och lagrats upp som små vallar. Dessa näringsrika vallar är bevuxna av kvävegynnade arter såsom gåsört (*Argentina anserina*), kvickrot (*Elytrigia repens*) och olika ettåriga mällor.

På klapperstensstränderna (1220) i områdets västra delar växer t.ex. strandnarv (*Sagina maritima*), vägtistel (*Cirsium vulgare*), saltarv (*Honckenia peploides*), strandråg (*Leymus arenarius*) och strandkvanne (*Angelica archangelica litoralis*).

Dynhabitat (2110, 2120, 2130 och 2190)

Längs kusten finns det olika sanddynshabitat som skiljs åt bl.a. genom graden av påväxt. Sanddyner bildas genom att vinden för med sig sand, och det är också vinden som styr erosionen och omlagringen av sanddynskomplexen.

”Embryonala vandrande sanddyner” (2110) är ett förstadium till sanddynbildningar bestående av krusningar, ”ripples” eller upphöjda sandområden vid den översta delen av stranden eller intill basen av stora dyner. Gränsdragningen mellan strand och dyn kan vara problematisk då översvämningar i viss mån påverkar habitatet så att gränsen blir diffus. I denna miljö växer bland annat strandkvickrot (*Elytrigia juncea*), saltarv och marviol (*Cakile maritima*). Den embryonala dynen är starkt dynamisk och en förutsättning för bildning av ”vita dyner” (2120).

Vita dyner (2120) består av lös sand som bara delvis binds av växter som sandrör (*Ammophila arenaria*) och strandråg. Dynerna har en vit till svagt grå färg, och kan i ett senare skede övergå till naturtypen ”grå dyner” (2130).

I de grå sanddynerna (2130) är sanden bunden av vegetation och dynerna vandrar inte längre. De är bevuxna av bl.a. gulmåra (*Galium verum*), borsttåtel (*Corynephorus canescens*), sandstarr (*Carex arenaria*) och rödsvingel (*Festuca rubra*). Dessa dyner har en gråare färgton än vita dyner beroende på vegetationen och på att sanden har ett större inslag av organiskt material. Habitatet grå sanddyner är prioriterat enligt Natura 2000.

I områdets sanddynssystem har det uppstått fuktiga eller vattenfyllda fördjupningar, så kallade dynvåtmarker (2190). Dessa karaktäriseras av bl.a. vattenstäkra (*Oenanthe aquatica*), sumpskräppa (*Rumex palustris*) och spikblad (*Hydrocotyle vulgaris*), och här växer också den rödlistade arten källgräs (*Catabrosa aquatica*). Habitatet förutsätter ett naturligt varierande vattenstånd, och kan gynnas av viss omrörning från tramp. Områdets dynvåtmarker är emellertid nästan helt igenväxta av vass och behöver betas.

Hävdade naturtyper (1330, 4010, 4030, 6230 och 6410)

Landområdet domineras av naturtypen salta strandängar (1330). Dessa marker är präglade av slätter och betesdrift och är saltpåverkade. Betestramp, översvämningar och torvtäkt har gett upphov till flacka saltgropar, s.k. skonor som utgör en mycket speciell miljö för växter och djur. Strandängarna utgör viktiga områden för vissa fåglar och karaktäriseras av salttåliga växter såsom salttåg (*Juncus gerardii*) och rödsvingel.

I lägre liggande ytor på naturbetesmarkerna finns nordatlantiska fukthedar (4010) med klockljung. Denna naturtyp består av fuktiga, oftast trädlösa heddar med vitmossor, och klockljung. Markerna är betespräglade och här förekommer bl.a. klockljung (*Erica tetralix*), blåtåtel (*Molinia caerulea*), ängsull (*Eriophorum angustifolium*), borsttåg (*Juncus squarrosus*) och ljung (*Calluna vulgaris*).

Torra hedar (4030) finns också i området. Denna naturtyp består av torra till friska hedar på silikatrika podsoljordar betingade av bete. Naturtypen kan variera mycket beroende på underlag, betestryck och fuktighet. Här växer bl.a. kruståtel (*Deschampsia flexuosa*), blodrot (*Potentilla erecta*) och ljung.

I anslutning till torra hedar finns staggräsmarker (6230) på silikatrika jordar. Vegetationen i denna naturtyp uppvisar stor variation och rikedom med arter som kattfot (*Antennaria dioica*), ängsfryle (*Luzula multiflora*), klockgentiana (*Gentiana pneumonanthe*) och starrväxter.

På sura jordar med stort inslag av torv finns naturtypen ”fuktängar med blåtåtel eller starr” (6410) där det bland annat växer blåtåtel (*Molinia caerulea*) och flera tåg- och starrarter. Naturtypen varierar beroende på hävdtyp och hävdintensitet.

Vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor (3260)
Vattendragen Görslövsån och Oderbäcken utgör habitatet ”vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor” (3260). Naturtypen består, precis som namnet antyder, av vattendrag med en vegetation av flytbladsväxter eller akvatiska mossor. Här växer till exempel vattenmöja (*Ranunculus aquatilis*), lånkar (*Callitriche* spp.), natar (*Potamogeton* spp.) och näckmossa (*Fontinalis antipyretica*). Habitatet förutsätter god vattenkvalitet och ingen övergödning.

Skogshabitat (9190)

I södra delen av området växer skog. Naturtypen ”äldre ekskogar på sura, sandiga marker” (9190) består av ekskogar som har inslag av vårtbjörk, tall och asp. Markerna är näringsfattiga, sura och består av podsoljord.

Natura 2000-arter

Områdets Natura 2000-arter (samtliga fåglar) beskrivs i bevarandeplanen för Natura 2000-området Skälderviken (SPA-område).

Rödlistade arter

I bilaga 2 redovisas de arter i Jonstorp-Vegeåns mynnings Natura 2000-område vars överlevnad inte långsiktigt är säkrad i Sverige enligt ”Rödlistade arter i Sverige 2005”.

I området har åtminstone till långt in på 1970-talet funnits strandpadda (*Bufo calimita*). Den senast kända lokalen förstördes genom att området användes som kommunal avfallsdeponi. Restaurering av igenväxta kärr och våtmarker skulle möjligtvis kunna leda till en återetablering. Strandpadda är idag rödlistad i Sverige i kategorin ”starkt hotad” (EN).

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Gynnsam bevarandestatus för området förutsätter:

- en fortsatt hävd i form av bete eller röjning.
- att kustmiljön undgår ytterligare exploatering.
- att fisket bedrivs måttligt och selektivt med redskap som inte skadar havsbotten.
- god vattenkvalitet och ingen övergödning.
- strömförhållanden som ger god vattenomsättning.
- inga utsläpp av olja och kemikalier från fartyg som trafikerar närliggande farleder.
- ingen gödsling.
- naturlig dynamik (utom i de fall där skötsel är nödvändig).
- en förekomst av strukturer, växter och djur som är av betydelse för fiskars reproduktionslokaler och fåglars häckningslokaler.
- en rik bottenflora, bottenfauna och epifauna (i marina miljöer och vattendrag).
- en rik flora och fauna i naturtyperna på land.
- ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i respektive naturtyp.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter listas nedan.

Marina miljöer (1110, 1130, 1140 och 1150)

- Övergödning – Kvävenedfall och läckage av näringsämnen från jordbruket kan bidra till att havsområden övergöds. Detta resulterar i minskat siktdjup vilket påverkar artsammansättningen. Mer näring innebär att snabbväxande ettåriga trådalger konkurrerar ut ålgräs och mer storväxta algarter (till exempel olika tångarter). Dessa fintrådiga alger kan i sin tur bilda drivande algmattor som

utsöndrar giftiga ämnen, hindrar fisk att söka föda samt hindrar spridningen och etableringen av bottendjur. Syrebrist på bottarna kan också uppstå då nedbrytningen av döda alger kräver syre.

- Fiske – Ett för stort uttag av fisk leder till att bestånden minskar och får svårt att återhämta sig. Fiske med vissa typer av redskap leder till att bottarna skadas, och användandet av ickeselektiva fiskeredskap som orsakar bifångst hotar den biologiska mångfalden av fisk, fåglar, däggdjur och bottenlevande djur.
- Utsläpp av olja och kemikalier – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Utsläpp av olja och diesel kan även ske från land, och tillföras havet via vattendragen. Utsläppt olja kan orsaka stora skador på fåglar, fiskar, bottenfauna och kustmiljöer. Fler skadliga kemikalier kan tillföras havsmiljön i oljebekämpande syfte (dispergeringsämnen).
- Uppförande och drift av vindkraftverk – För sublitorala sandbankar kan uppförandet av vindkraftverk orsaka förändrade substratförhållanden med mer hårda ytor. Fiskar kan påverkas negativt av de vibrationer som uppstår nära snurran. Strömförhållandena i vattnet kan också påverkas.
- Exploatering – Markexploatering genom utfyllnad av grundbottnar, vägbyggnation, bebyggelse, grävning, schaktning och dragning av gas-, el- och telekablar m.m. kan orsaka fysisk störning på kustmiljön.
- Muddringar och dumpning av muddringsmassor – Vid muddring och muddertippning försvinner de bottenlevande djuren och växterna. På grunda områden med lösa bottensediment kan en återkolonisering ta mycket lång tid om vegetationen tas bort. Dessutom försämras ljusklimatet på grund av grumling. Vid rensning av Görslövsån har muddring utförts även utanför mynningen, i det grunda estuariet.
- Förändrat vattenutbyte – Hotar vattenkvaliteten och miljön i naturtyperna laguner och ler-, och sandbottnar som blottas vid lågvatten.
- Vattenregleringar och dikning – Regleringar av vattendrag leder till förändrade hydrologiska förhållanden i de utbyggda vattendragen och dess avrinningsområden vilket i första hand påverkar området estuarier (1130) och laguner (1150) men även andra strandnära naturtyper. Dikning i och omgivande områden kan också påverka området hydrologi.
- Båttrafik – Båtar som trafikerar det grunda vattnet kan orsaka störning genom svall och turbulens, samt genom utsläpp av giftiga substanser.
- Spridning och ackumulering av organiska miljögifter och tungmetaller i akvatisk miljö – Påverkar bottenfaunan och djur högre upp i näringskedjan.
- Sandtäkt- och stentäktverksamhet – Borttagande av sand eller sten från de grunda havsbottarna kan skada fisket. Täktverksamhet skulle kunna medföra att fisken undviker området och ändrar vandringsvägar.

Strandhabitat (1210 och 1220)

- Oljeutsläpp – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Strömmar och vågor tenderar därefter att föra in oljan mot land där den kan orsaka stor skada på strandmiljöer.
- Försvinnande av blåstång – Gör att driftvallarnas karaktär ändras.
- Städning av stränderna – Kan innebära skada på driftvallarna.
- Tångtäkt – Kan hota driftvallarna. Tångtäkt kan emellertid i vissa fall vara nödvändigt då ett allt näringsrikare hav innebär att ökade mängder tång driver i land vilket kan orsaka övergödning av strandhabitaten.
- Övergödning – Övergödning av strandhabitaten genom ökad pålagring av ruttnande alger (orsakad av övergödning av den marina miljön) kan skada naturtypen ”perenn vegetation på steniga stränder”.
- Kvävenedfall – Göder marken och påverkar artsammansättningen i naturtypen ”perenn vegetation på steniga stränder” (1220). Denna naturtyp utgörs normalt av en tämligen karg och näringsfattig miljö.
- Exploatering – Byggnation eller annan exploateringsverksamhet kan orsaka fysisk störning på kustmiljön.
- Friluftsliv – Det rörliga friluftslivet kan orsaka slitage och störningar på strandhabitaten.

Dynhabitat (2110, 2120, 2130 och 2190)

- Störning – Störning av den naturliga abrasionen (kusterosion) och successionen kan utgöra ett starkt hot mot dynamiken i områdets embryonala (2110) och vita sanddyner (2120).
- Igenväxning – Kan orsakas av övergödning eller otillräckligt bete och av expansion av införda arter, i synnerhet vresos.
- Kvävenedfall – Kan orsaka förändrad artsammansättning och igenväxning.
- Friluftsliv – Markslitage från turism och friluftsliv (särskilt ridning) kan skada växtligheten och ge upphov till ökad vinderosion och sanddrift i främst vita och grå sanddyner. Embryonala sanddyner kan ta skada av motorfordonstrafik och ridning.
- Sandtäktsverksamhet – Kan utgöra ett hot mot dynhabitaten.
- Exploatering – Markexploatering genom byggnation, utfyllnad, vägdragningar m.m. kan skada sanddynshabitaten.
- Plantering – Skogsplantering innebär ett hot mot dynvåtmarker. Plantering av dyngräs utgör ett hot mot vita dyner.
- Oljeutsläpp – Utsläpp av olja eller annan förorening kan skada embryonala vandrande sanddyner.
- Vattenerosion – Vattenerosion i större omfattning kan skada grå sanddyner.
- Överbete – Ett för kraftigt betestryck på grå sanddyner kan leda till sandflykt.
- Utdikning – Dikning av dynvåtmarker leder till uttorkning.
- Kalkning – Förändrar vattenkemin i dynvåtmarkerna.

- Spridning av rötslam – Kan utgöra ett hot mot sanddynerna genom gödningseffekter på vegetationen.

Hävdade naturtyper (1330, 4010, 4030, 6230 och 6410)

- Upphörd hävd – Leder till igenväxning och utarmning av den beteskrävande floran i samtliga hävdade naturtyper.
- Exploatering – Markexploatering genom byggnation, utfyllnad, vägdragningar, skogsplantering, dikning, täktverksamhet och annan markexploatering kan skada naturtyperna.
- Övergödning – Övergödning genom ökande pålagring av ruttande alger (till exempel på grund av övergödning av den marina miljön) kan skada de salta strandängarna.
- Kvävenedfall – Kan orsaka förändrad artsammansättning och igenväxning. Även kväveläckage från angränsande mark kan utgöra ett hot.
- Dränering – Dränering av salta strandängar leder till minskad saltvattenspåverkan och torrare miljö vilket missgynnar floran och faunan.
- Uppläggande av muddermassor – Kan utgöra ett hot mot salta strandängar.
- Överbete – Ett alltför kraftigt betestryck på salta strandängar kan skada dess flora och fauna.
- Gödsling och förurning

Vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor (3260)

- Vattenreglering – Reglering av vattenföringen kan orsaka störd flödesdynamik, vandringshinder med efterföljande fragmentering av populationer, överdämning av våtmarks- och strandområden, torrläggning av vattendragssträckor och/eller ändrade näringsförhållanden.
- Skogsavverkning – Avverkning av strandnära skog kan bidra till ökat näringsläckage till vattnet, ökad solinstrålning samt minskad tillgång till död ved.
- Försämrad vattenkvalitet – Antropogena diffusa föroreningskällor (bilavgaser, industriutsläpp, användande av gödsel och gifter i jord- och skogsbruk etc.) kan till exempel orsaka förurning, övergödning och skador från miljögifter.
- Upphörd hävd – Upphörd hävd och/eller skogsplantering av strandnära ängar ökar igenväxningstakten i strandzonen.
- Exploatering – Byggande av bostäder och anläggningar inom vattenområdet kan innebära ökade krav på översvämningsskydd. Anläggande och underhåll av vägar och järnvägar kan orsaka grumling och utsläpp av miljöfarliga ämnen.
- Kalkning – Förändrar de fysikaliska och kemiska förutsättningarna för strandmiljöernas naturligt förekommande arter. I händelse av antropogen förurning kan dock kalkning tillåtas under förutsättning att effekterna på naturmiljön först utreds.

- Utsläpp – Utsläpp av föroreningar från punktkälla, t.ex. avlopp, industri, täkt eller annan verksamhet.

Skogshabitat (9190)

- Avverkning – Skogsavverkning i eller i anslutning till naturtypen kan orsaka markförstöring och förändra områdets hydrologi.
- Förändrad hydrologi – Markberedning, dikning, dikesrensning, vägbyggen och annat som kan förändra hydrologin och hydrokemin negativt utgör hot mot naturtypen.
- Plantering – Plantering av främmande trädslag som t.ex. gran kan leda till att typiska arter konkurreras ut.
- Kvävenedfall – Ett ökat kvävenedfall kan förändra artsammansättningen i fältskiktet.
- Luftföroreningar – Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar som finns i naturtypen.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Bevarandestatusen för områdets naturtyper (tabell 2) har uppskattats grovt med hjälp av uppgifter från tidigare inventeringar och enskilda observationer. Bedömningen av bevarandestatusen kommer att justeras när basinventering är genomförd.

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets naturtyper och Natura 2000-arter

Naturtyp	Bevarandestatus
Sublittoral sandbankar (1110)	Mycket gott bevarande
Estuarier (1130)	Gott bevarande
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	Mycket gott bevarande
*Laguner (1150)	Gott bevarande
Årslig vegetation på driftvallar (1210)	Mycket gott bevarande
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	Mycket gott bevarande
Salta strandängar (1330)	Gott bevarande
Embryonala vandrande sanddyner (2110)	Mycket gott bevarande
Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner) (2120)	Mycket gott bevarande
*Permanent sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner) (2130)	Gott bevarande
Dynvåtmarker (2190)	Ordinärt bevarande
Vattendrag med flytbladsvegetation eller vattenlevande mossor	Gott bevarande
Nordatlantiska fukthedar med klockklung (4010)	Gott bevarande
Torra hedar (alla typer) (4030)	Mycket gott bevarande
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	Gott bevarande
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	Ordinärt bevarande
Äldre ekskogar på sura, sandiga marker (9190)	Gott bevarande
* prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
Art	
Se bevarandeplanen för Natura 2000-området Skälderviken (SPA)	

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr "Natura 2000 Värdefull natur i Sverige" och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

- Området planeras bli ett naturreservat. Skötselplan för naturreservatet är under bearbetning. Gamla skötselplaner för Rönnen (1959) och Vegeåns mynning

(1971) finns, men kommer att ersättas av skötselplanen för det nya naturreservatet.

- Området har strandskydd mot exploatering.
- Området innehåller ett fågelskyddsområde (Surkenabben).
- Rönnen och Surkenabben har ett beträdandeförbud.
- Vegeåns mynning är ett fredningsområde för fisk.
- Ytterligare beträdandeförbud ska införas.

Bevarandeåtgärder

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

- Öppna upp lagunerna genom borttagande av vass, röjning, bränning och bete.
- Restaurering av vattensamlingar som utgjort/utgör lek- och övervintringslokaler för hotade groddjur.
- Igenläggning av eventuella avvattnande diken i naturtyperna nordatlantiska fukthedar med klockljung (4010) och fuktängar med blååtåtel eller starr (6410).
- Utplacering av strukturer som efterliknar leksubstrat och gömslen för fiskar (vid händelse att tillgången på vattenväxtlighet är undermålig i lek-, och uppväxtområden för fisk).

Förslag på bevarandeåtgärder

- Beträdandeförbud vid Farhult och Sandön under häckningstid 15/3-15/7. Beträdandeförbudet (året runt) på Rönnen ska utökas till det omgivande havsområdet. Landområdet innanför Rönnen ska beläggas med beträdandeförbud under tiden 15/3-15/7.
- Sanering av skjutvallen inom skjutbaneområdet.
- Införande av förbud mot användning av motorfordon och ridning längs stranden.

Löpande skötsel

- Fortsatt hävd på nuvarande betesmarker, och utökat bete i angränsande hävdgynnande områden. Vegetationen ska vara nerbetad till högst 1 dm vid betessäsongens slut. Bete med nötkreatur (1-2 djur/ha). Djuren ska ha tillgång till strandpartierna, fram till lägsta vattenlinjen.

- Betespåsläpp bör ske runt den 15/5. Betestrycket får emellertid inte överstiga 2 djur/ha då en hög betesintensitet kan orsaka att strandängsfåglarnas bon trampas sönder. Efter den 1 juni kan antalet betesdjur ökas om så behövs för att hålla vegetationen nere. Betesperiodens slut bör vara i slutet av oktober, beroende på väderförhållanden och vegetationsutveckling.
- Skötsel av betesmarker innefattande betesdrift, uppsättande och underhåll av stängsel och vattenanordningar.
- Städning av stränder och strandängar vid händelse att avfall driver in från havet.
- Vid behov röjning och bränning av vass, sly och annan högvuxen vegetation.
- Avverkning av eventuella buskar och träd som ligger inom 75-100 meter från lämpliga häckningslokaler för andfåglar.
- Om det tenderar att uppstå markslitage från badgäster och andra friluftsidkare kan ett anläggande av spångar över sanddynskomplexen övervägas.
- Vid risk för sanddrift i grå sanddyner (2130) kan skyddsstaket sättas upp som stabilisering.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, växtutbredning samt bevarandestatusen hos de typiska arterna i habitatet.
2. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd mm.

1110 –	Inventering av naturtypens areal vart 12 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad och djuputbredning för de typiska arterna vart annat år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.
1130 –	Inventering av naturtypens areal vart 24 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, samt uppskattning av täckningsgrad för de typiska arterna (Fåglar vart 6 år och fiskar vart 3 år). Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.
1140 –	Inventering av naturtypens areal vart 12 år, arealen oexploaterat habitat utanför N2000 vart 6 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 12 år, utbredning av flytande trådalger varje år, samt förekomsten av de typiska fågelarterna vart 6 år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4

	ggr/år*.
1150 –	Inventering av naturtypens areal vart 12 år, utbredningen av bentisk vattenväxtlighet vart 6 år, utbredning av flytande trådalger varje år, samt beskattning av täckningsgrad för de typiska fiskarterna varje år. Mätningar av koncentrationen närsalter 1-4 ggr/år*.
1210 –	Inventering av naturtypens areal vart 18:e år och dess typiska arter vart 6:e år.
1220 –	Inventering av naturtypens areal vart 24:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter vart 12:e år, samt inventering av dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år.
1330 –	Inventering av naturtypens areal vart 12:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, samt dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften på subjektivt utlagda ytor > vart 6:e år och på slumpade ytor vart 12:e år.
2110, 2120 och 2190 –	Inventering av naturtypens areal vart 6:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, samt dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år.
2130 –	Inventering av naturtypens areal vart 6:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, samt dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften på subjektivt utlagda ytor > vart 6:e år och på slumpade ytor vart 12:e år.
2330 –	Inventering av naturtypens areal vart 6:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, samt dess typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften > vart 6:e år.
3260 –	Inventering av naturtypens areal vart 24:e år. Uppföljning av växtligheten och bottenfaunan vart 6:e år. Mätning av mängden totalfosfor 1gång/ år i 3 år, och pH >12 ggr/år. Inventering av habitatets typiska arter vart 3-6:e år.
4010 och 4030–	Inventering av naturtypens areal vart 12:e år. Uppföljning av områdets typiska växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften på subjektivt utlagda ytor > vart 6:e år och på slumpade ytor vart 12:e år.
6230 och 6410 –	Inventering av naturtypens areal vart 12:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, växtarter och främmande växtarter vart 6:e år. Uppföljning av betesdriften på subjektivt utlagda ytor > vart 6:e år och på slumpade ytor vart 12:e år.
9190 –	Inventering av naturtypens areal vart 24:e år. Uppföljning av områdets nyckelarter, typiska arter, samt relationen död ved / levande ved vart 6:e år. Inventering av grova lövträd vart 12:e år.
91D0 –	Inventering av naturtypens areal vart 24:e år. Uppföljning av områdets typiska fågelarter, typiska växter och mossor, samt relationen död ved/levande ved vart 5:e år.

* enligt vattendirektivets handbok

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Berglund, Boris (1999). *Projekt strandpadda 1998-1999*, rapportserien Skåne i utveckling. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Cederberg B, Löfroth M. (eds) (2000). Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Gärdenfors U. (ed.) (2005). Rödlistade arter i Sverige 2005. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Kautsky, Hans (1999). *Miljöövervakning av de vegetationsklädda bottarna kring Sveriges kuster*. Mimeogr.version 20040513, Institutionen för Systemekologi, Stockholms Universitet.
- Larsson, Charlotte (2003). *Analys av fysisk störning längs Skånes kust*. Länsstyrelsen i Skåne län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). *Vindkraft i Skåne – Analys och konsekvenser av olika scenarier*.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003) *Från Sandhammaren till Kullaberg. Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län*.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003). *Närmare till naturen i Skåne – Skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård*.
- Naturvårdsverket (2005). *Uppföljning av Natura 2000 i Sverige*. Rapport 5434. Januari 2005.
- Naturvårdsverket (2004). *Hydrologi och närsalter, kartering, Version 1:1*. Handbok för miljöövervakning, kust och hav.
- Naturvårdsverket (2004). Art- och naturtypsvisa vägledningar. Publicerade på <http://www.naturvardsverket.se/>.
- Naturvårdsverket (2004). Information om Sveriges Natura 2000-områden. Publicerad på <http://w3.vic-metria.nu/n2k/jsp/show-start-page.do>
- Naturvårdsverket (2004). Information om Svenska Ramsarområden. Publicerad på <http://www.naturvardsverket.se/index.php3?main=/dokument/natur/ramsar/omraden/skalde.htm>
- Naturvårdsverket (1999) *Bedömningsgrunder för miljö kvalitet, Kust och hav*. Rapport 4914.
- Naturvårdsverket (1997), *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*.
- Naturvårdsverket (1997), *Mål och åtgärder för bevarande av biologisk mångfald i svenska havsområden*. Underlagsrapport till Naturvårdsverkets Aktionsplan för biologisk mångfald.
- Nordiska ministerrådet (2001). *Kustbiotoper i Norden – Hotade och representativa biotoper*. TemaNord 2001:536.
- Olsson, Per (2004). *Inventering av ålgräsängar*. Toxicon rapport 112/04. Toxicon AB.
- Sandström, Alfred (2003). *Restaurering och bevarande av lek- och uppväxtområden för kustfiskebestånd*. Fiskeriverket informerar 2003:3.
- Smith, Susan (2003). *Kunskapsläget vad gäller den havsbaserade vindkraftens effekter på fisket och fiskbestånden*. Fiskeriverket informerar 2003:2.
- Sveriges Geologiska Undersökning (2001). Ansökan om tillstånd enligt kontinentalsockellagen till sandtäkt vid Sandhammars bank i Ystad kommun, Skåne län. Remissvar 2001
- Öresundssamarbetet (2002). *Öresunds bottenfauna*.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare: Agnes Janson
Senast reviderad 2005-12-14

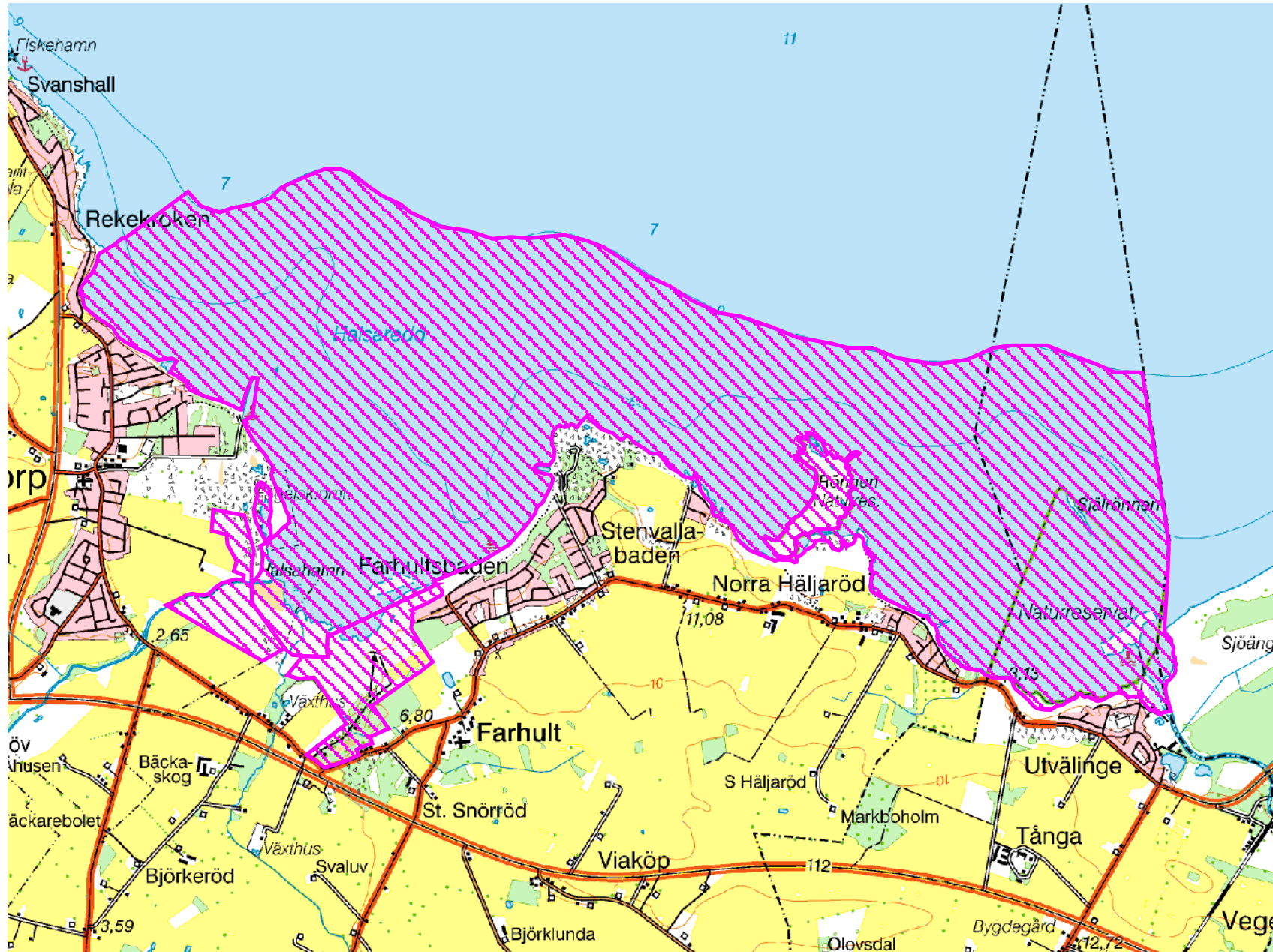
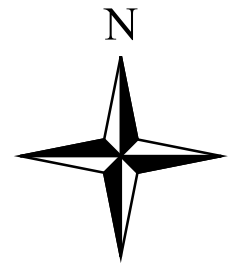
Bilaga 2 Rödlistade arter

Artgrupp	Hot-kategori	Namn	Vetenskapligt namn
Kärlväxter	NT	granspira	<i>Pedicularis sylvatica</i>
	VU	klockgentiana	<i>Gentiana pneumonanthes</i>
	EN	krypfloka	<i>Apium inundatum</i>
	VU	källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>
	NT	luddbjörnbär	<i>Rubus insularis</i>
	NT	majnycklar	<i>Dactylorhiza majalis</i>
	NT	smal kärringtand	<i>Lotus tenuis</i>
	NT	småfruktig jungfrukam	<i>Aphanes australis</i>
Insekter	VU	alkonblåvinge	<i>Maculinea alcon</i>
Fiskar	EN	torsk	<i>Gadus morhua</i>
Fåglar *	EN	fältpiplärka	<i>Anthus campestris</i>
	VU	alfågel	<i>Clangula hyemalis</i>
	VU	bergand	<i>Aythya marila</i>
	VU	blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>
	VU	kentsk tärna	<i>Sterna sandvicensis</i>
	VU	kungsfiskare	<i>Alcedo atthis</i>
	VU	pilgrimsfalk	<i>Falco peregrinus</i>
	VU	roskarl	<i>Arenaria interpres</i>
	VU	rödspov	<i>Limosa limosa</i>
	VU	rödstrupig piplärka	<i>Anthus cervinus</i>
	VU	silltrut	<i>Larus fuscus</i>
	VU	svarthakedoppin g	<i>Podiceps auritus</i>
	VU	sädgås	<i>Ancer fabilis</i>
	VU	vinterhämping	<i>Carduelis flavirostris</i>
	VU	årta	<i>Anas querquedula</i>
	NT	brunand	<i>Aythya ferina</i>
	NT	dubbelbeckasin	<i>Gallinago medina</i>
	NT	fjällvråk	<i>Buteo lagopus</i>
	NT	havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>
	NT	hämping	<i>Carduelis cannabina</i>
	NT	jorduggla	<i>Asio flammeus</i>
	NT	rapphöna	<i>Perdix perdix</i>
	NT	rördrom	<i>Botaurus stellaris</i>

	NT	skedand	<i>Anas clypeata</i>
	NT	smålom	<i>Gavia stellata</i>
	NT	stenskvätta	<i>Oenanthe oenanthe</i>
	NT	stjärtand	<i>Anas acuta</i>
	NT	storspov	<i>Numenius arquata</i>
	NT	svärta	<i>Melanitta fusca</i>
	NT	sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>
EN starkt hotad			
VU sårbar			
NT missgynnad			
* häckande eller regelbundet förekommande			

Bilaga 1. Natura 2000-området Jonstorp- Vegeåns mynning

 Natura 2000 - habitat (SCI)

3 0 3 kilometer